

[Lennart Larson.]

bankerne, og det er disse medarbejdere, der bliver ofre for alle disse angreb, der for så vidt indirekte ligger i, at man nu er nødt til at have en offentlig kontrollant for ikke at overtræde disse regler.

Har disse medarbejdere ikke levet op til deres forpligtelser? Har man ikke efterlevet regeringens pålæg om den økonomiske politik? Har man ikke overholdt valutalovgivningen? Hvis der har været overtrædelser, synes jeg, man skal have oplysning om det. Det kunne måske også tænkes at være en anklage mod banktilsynet, der ikke har levet op til sine beføjelser. Men det er min erfaring, at banktilsynet arbejder grundigt og er meget dygtigt. Eller har bankerne ikke overholdt aftalen med Nationalbanken? Har Nationalbanken klaget over bankernes administration af indgåede aftaler? Eller vil man fratage Nationalbanken dette at administrere forholdet over for bankerne?

Jeg synes ikke rigtig om disse bemærkninger til lovforslaget, som ministeren har fremført her, og jeg vil da sige, at hvis jeg havde været medarbejder i en bank, ville jeg være meget brøstholden over for disse anklager. Jeg mener, som den konservative ordfører også var inde på, at ministeren har den nødvendige kontrol også med det danske bankvæsen både gennem de nuværende aftaler med Nationalbanken og gennem banktilsynet og fremover gennem medarbejderrepræsentationen i bestyrelserne, hvis dette lovforslag vedtages. Jeg vil henstille til ministeren, at vi ser meget indgående på dette forslag om offentlig repræsentation og i stedet for viser tillid, giver ansvar og lægger op til samarbejde med de institutioner, som disse lovforslag drejer sig om, og så vil jeg håbe på, vi kan se på resten i udvalget.

Nordqvist: Med hensyn til medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen har jeg før givet klar tilslutning til grundideen, og jeg har også sagt til ministeren, at mine følelser er med hans formulering. Han har fastholdt her i sit svar til mig, at han mener, at hans formulering er den rigtige, og det er da muligt, at ministeren i udvalget også kan overbevise min forstand om, at han har ret.

I anledning af hr. Knud Thomsens bemærkninger om valgmåden vedrørende disse medarbejderrepræsentanter vil jeg sige gan-

ske klart, at det radikale venstre er helt enig i ministerens formulering, som i vore øjne betyder, at det skal være et relativt stort flertal, der skal være i stand til at sætte sig på de to medarbejderrepræsentanter.

Hr. Lennart Larson var heller ikke helt tilfreds med disse regler. Jeg synes nu i nogen grad, han overser, at mange af de problemer og eventuelle vanskeligheder, han fremhævede, er ting, der løses i de såkaldte samarbejdsudvalg. Tanken med en bestyrelse er jo ikke, at den på samme måde skal give sig i kast med de daglige problemer som de samarbejdsudvalg, man har mellem arbejdsmarkedets parter.

Så er der det andet problem, det om de statslige repræsentanter i bankers og forsikringsselskabers bestyrelser. Hr. Lennart Larson har netop været inde på, hvad begrundelsen fra ministerens side er for dette forslag, at almindelig samfundsmæssig interesse og hensyn holdes for øje i den pågældende virksomhed, at fremme de af regeringen og lovgivningsmagten formulerede erhvervspolitiske målsætninger og at styrke efterlevelsen af den af regeringen og Nationalbanken fastlagte pengepolitik bl. a. Det er da alt sammen i sig selv, synes jeg, en såre prisværdig målsætning. Når ministeren og dermed regeringen formentlig i denne relation lægger vægt på netop disse ting, synes jeg, jeg vil have lov til at sige, at det ville da være interessant, om regeringen ville følge dette lovforslag op på andre områder. Jeg tænker specielt på arbejdsmarkedets parter, der jo indtil dato har været en hellig ko, men som ikke desto mindre er i stand til i allerhøjeste grad at komme på tværs af regeringens intentioner i den ene eller den anden retning. Men da jeg synes, at den målsætning, der er nævnt, i og for sig er udmærket, er jeg også positiv over for den tanke, der rejses om en offentlig repræsentant i bankers og forsikringsselskabers bestyrelser.

Med hensyn til de egenskaber, som vedkommende skal være i besiddelse af, anføres der i bemærkningerne til lovforslaget om banker, at fremfor speciel faglig indsigt må der lægges vægt på, at de pågældende besidder almene kvalifikationer grundet i en erfaring og placering, som må antages at give naturlige forudsætninger for at bestride hvervet. Det lyder såre skønt, men det bli-